

te renunciat. l. si quis vi. §. differentia. ff. de acq. pos. Sed certe, vt dicit D. Ant. ista secunda solutio non videtur vera. nec bene videtur probari iure; sed potius videtur dicendum oppositum, quod coacta voluntas, voluntas est, vt supra dictum est, & sic videtur, quod si fiat perdit possessionem sponte renuncians ita per metum renuncians. Plus dicit hic D. Ant. quod quando renunciatio non est spontanea, sed meticulosa. s. coacta, quod potest dici quod si fiat circa beneficium, non tollit ius ad ipsum, beneficium, quia debet esse libera voluntas in renunciando, & sic in tollendo ius beneficii, sicut etiam debet esse libera in conferendo ipsum beneficium; & sic videtur quod si non sit libera, sed coacta, quod ipso iure non teneat, quod fit; all. quod habetur in ca. Abbas, infra quod me. cau. & sic videtur etiam, eum quod talis renunciatio meticulosa beneficii non prauidet in proprietate, sed in aliis rebus procedit quod dixi, & renuncians per metum perdit possessionem, sicut sponte renuncians. Sed aduerte, quia gl. dicit in sequenti solutione, quod per renunciacionem facta per metum & etiam in beneficiis perditur proprietate, & possessio, sicut etiam in aliis rebus; licet pro recuperatione beneficii competat actio, quod met. causa, & etiam utilis actio in rem, vt contingit in aliis rebus; & istud etiam tenent D. de Ro. in sua cōcl. 376. & de hoc dixi, in ca. ad aures, infra quod met. cau. & tene menti, diligenter hunc tex. cum glo. sequen. quia illam ibi non allegauit. Item etiam aduerte, quia videtur etiam, quando obicitur de renunciacione ante spoliacionem, quod illa non debet admitti quia licet quis renunciauerit, si tamen tempore quo spoliatur, reperitur possidere, videtur quod non sit licitum ipsum spoliare, per id quod habetur, in l. si ex stipulatione, ff. de acq. pos. vbi non licet emptori expellere propria autoritate de possessione venditorem, licet perfectum fuit venditio, & pretium solutum. Sed potes dicere primo, quod illud, quod dictum est, supra debeat intelligi, quando per renunciacionem perdidit possessionem, & illam non habet tempore spoliacionis. sed forte meram detentionem; facit quod habetur in l. i. §. deicitur, ff. de vi & vi ar. Vel potest dici, quod etiam si possideret tempore spoliacionis, quia tunc illa possessio erat incolorata propter renunciacionem praambulam; ideo non est sufficiens ad recuperandum, quia debet esse colorata, vt voluit glos. in cle. causa. de cau. poss. & facit etiam quod bene conuenit dici in ca. in literis, & c. ex parte, infra de resti. spol. & quod etiam ibi not. per dom.

46 Ant. Aduerte, quia ea gl. hic in ver. Ad hoc, vt nullum sit contrarium, ita dicas. in quantum dicit quod quando per metum, est facta renunciatio de beneficio, quod datur utilis in rem ipsi renunciati, sic videtur velle quod perdita sit possessio etiam, nedum directum ius beneficii, per talem renunciacionem, cum actio, in rem, non detur possessori, infra de iu. c. examinata, & l. vna, C. de alie. iudi. & sic videtur tex. cum glo. contra opi. Inno. in quantum dicit quod per renunciacionem metu extortam non perditur possessio. Item etiam videtur esse casus contra opi. D. Ant. qui voluit, quod renunciatio beneficii facta per metum sit ipso iure nulla, sicut & matrimonium carnale per metum contractum, secundum no. in c. Abbas, infra quod me. cau. & infra de spon. c. cum iocum. Na videtur quod imo teneretur de mero iure, vt hic est tex. cum gl. secundum, intellectum, quem hic ponit gl. in ver. Ad hoc, licet competat metum passo actio, quod me. ca. & utilis in rem; & istud etiam tenuerunt D. de Rot. in sua concl. 326. Et sic patet, quod in hoc non aequiparantur matrimonium spirituale & carnale; & de quibusdam aliis differentiis tangitur per lo. And. in ca. tuæ infra de spon. Item aduerte in quantum dixi, quod renuncians beneficio non videtur renunciare iuri personali, quod illi non cohæret secundum Pet. vt l. i. §. si hæres, cum ibi nota ad Treb. vbi patet quod actio personalis non sequitur rem, sed personam. Nam videtur quod si expresse renunciaret etiam iuri personali, & sic iuri agendi possessorio, quod isto casu bene, admittitur talis exceptio, quia tunc concluderet ad ipsum, possessorium, etiam si sit possessorium recuperandæ, & hoc etiam tenuit hic Inno. & in gl. c. ex inuinatione, infra de procu. in ver. canonicum, & D. de Ro. in sua concl. 373. & quod dixi de renunciacione, intellige quando fuerit facta aduersario praesente, per id quod dixi, & quod no. in l. i. C. de pa. Secus videtur hic contra agentem possessorio recuperandæ opponatur exceptio concludens ad proprietatem iuris tantum, vt quia excipiens diceret agentem priuatum, vel priuatum beneficio propter simoniam, vel renunciatum esse proprietati, quia tunc admitteretur hæc exceptio vel

non detrahens iudicio possessorio; saluo nisi de illa constaret per confessionem partis, vel notorie; quo casu admitteretur, exceptio, pro vt agitur ad ipsam rem siue beneficium, licet non admittatur, prout ageretur ad aliam dandam, & fructus medii temporis; allegat Inno. quod habetur in l. idem est, & l. si plus, de vi & vi ar. sed melius facit l. i. §. si fundus, eo. ti.

47 Et ex hoc dicto Inno. habes duo. Primo quod licet non possit interdum agi ad ipsam rem, poterit tamen ad aliam rem dandam, & ad fructus medii temporis, pro quo bene facit d. l. i. §. si fundus. Item secundo habes not. ex dicto Inno. quod exceptio defectus notorii proprietatis habet obstare agenti et possessorio recuperandæ; & videtur velle. Inno. hoc procedere, etiam si notorium non concludat pro ipso opponente super proprietate, sed solum super defectu iuris agentis, & etiam voluit Inno. in fra de fil. præsb. c. constitutus. Sed contrarium voluit gl. in c. ad decimas, de resti. spo. lib. 6. vbi videtur velle quod ita demum contra agentem possessorio recuperandæ admittatur exceptio notorii defectus iuris agentis, quando notorium facit pro ipso opponente lo. An. retingit de materia in addi. Spec. super rub. de resti. spo. lib. 6. vbi videtur tenere dictum Inno. in d. cap. constitutus, & etiam hoc ponit D. Ant. in c. in literis, infra de resti. spol. con cor. opi. Nam dicit, quod si querimus in beneficiis, tunc procedit opi. Inno. hic, & in d. c. constitutus, quia fufficit quod concludatur defectus notorii iuris proprietatis in agentem ex eo, quia beneficium non potest teneri sine canonico titulo, infra de reg. iur. ca. beneficium, lib. 6. Et ideo tunc concluditur, quod repellatur agens etiam possessorio recuperandæ propter talem exceptionem notorii defectus iuris agentis, licet constet reum ius non habere. Sed in aliis non beneficiis non potest procedere opin. glo. in c. ad decimas, ex eo, quod alia res potest possideri, licet non habetur titulus in illa; & ideo tunc non admittitur exceptio notorii defectus, iuris agentis possessorio recuperandæ, nisi sit notorium ius proprietatis reo competere, de quo plenius dici conuenit in d. c. in literis, & facit etiam ad predicta quod no. Inno. in fra de diuor. c. porro. Et per predicta dicit etiam Inno. quod si contra agentem possessorio recuperandæ obicitur exceptio, quod donauit rem ipsi possessori, quod non admittitur exceptio etiam dato quod ante donauerit, quam fufficit spoliatus, quia ad talem donationem non sequitur necessario perditio possessionis, cum ex solo tit. non perdatur possessio, nec transferatur dominium. l. traditionibus. C. de pac. & sic talis exceptio non detrahet iudicio possessorio. Secus si excipiens diceret, quod donauerat & tradiderat ante aliquam spoliacionem, vel si allegaret, quod donauerat ecclesie, per id, quod habetur in c. 2. supra de consue. Sed certe istud vltimum non videtur, quia licet sine traditione transferatur dominium in ecclesia, non tamen possessio, nisi interuenerit aliquid loco traditionis, & sic loquitur d. c. 2. & facit quod no. in d. l. fi. C. de sacros. eccl. & l. cum duob. §. idem respondit, ff. pro soci. per gl.

48 Item in quantum dixi admitti exceptionem, quod donauerat, & tradiderat ante spoliacionem, intelligitur, quod tpe spoliacionis non possidebat, sed detinebat, quia tunc non competeret sibi interdictum, vnde vi. Vnde secus videtur, si possidisset, ex quo ageretur de rebus non beneficiis, per ea quod habetur in l. i. ex stipulatione, ff. de acq. possessio. Innocen. & D. Ant. simpliciter pertransunt cum eo quod supra dixi. Et per hoc

ADDITIONES.

- a** Allegauit. Adde Cal. consil. 1. de renun. & vide D. de Ret. in antiquis ubi d. est hæc alie.
- b** Tempore spoliacionis. Vel forte, dici potest quod verba hoc important, quando quis renunciat, quod possit quis propria autoritate capere possessionem, nam dicitur quod si quis in venditione dicat, vendidit, & tradidit, per illa verba censetur data autoritas intrinseca propria auctoritate, vt not. Bart. per illum text. in l. prædia, ff. de acq. pos. not. & limitat Rom. & alij, in d. l. si ex stipulatione. ergo verisimiliter verba renunciacionis important, quod possit propria auctoritate cap. posses. Seb. Sap.
- c** Exceptio defectus. Vide not. in l. a. C. de iud. diu. Ad i. toll. Paul. de Cast. in l. si de vi. ff. de iud. c. & Alex. in l. i. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acq. pos. Seb. Sap.
- d** Constitutus. Adde de hac materia videndum Oldrad. consil. 1. & 409 Rom. co. l. i. 483. Lapum 2. 1. 23. domi de Ro. dec. 1. 623. de resti. spol. in sit. t. in anti. quis. vbi sequitur not. dictum Innoc. & vide per eosdem ibidem de c. 371. incip. vbi aliquis tenet duo beneficia. vide etiam quod voluit iudem D. de ci. 348. incip. si constat de non iure cum seq. de c. v. de etiam per con. c. et c. 437. incip. si agitur possessorio, in nouis, Fed. consil. 283. Bal. consil. 495. 4 lib.
- e** Spoliatus. Adde quod voluit Alex. consil. 7. 3. lib.
- f** Adde plenius, quam per alium hanc q. & totam materiam spoliacionis tractat per Old. consil. 23. inci. istæ sunt all. gones, & omnino Alex. in naturaliter, §. nihil commune, de a. q. pos. Zac.